

forskjellige Havne. Disse Conferencer have medtaget en Tid af 6 Maaneder, Forhandlingerne bleve sluttede den 19de i forrige Maaned, og have ført til det Resultat, at man har truffet en Overenskomst, som nu vil blive forelagt vedkommende Regering til Ratification. Naar en lignende Overenskomst kunde træffes for Nordens Vedkommende, vilde det upaatvivleligt i høj Grad lønne sig. En saadan Overenskomst mellem færre Magter end de ved Middelhavet beliggende, vilde vistnok kunne komme istand i den iilskundende Sommer og begrunde saadanne Bestemmelser, som, naar Rigsdagen samledes næste Gang, kunde forelægges den. En Lov desangaaende vilde da kunne vedtages med større Sikkerhed og Rolighed af Rigsdagens forskjelligte Afdelinger, end det efter min Tanke nu er Tilfældet. Dieblikket til en saadan Foranstaltning forekommer mig aldeles gunstigt, Cholera har længe ikke ladet høre fra sig, og med Guds Hjælp vilde vi blive frie for den i indværende Aar. Sagen kan saaledes behandles med den fornødne Rolighed. Jeg kan ikke være enig med den høitagtede Finanzminister, naar han mener, at Dieblikket er meget gunstigt for den forelagte Lov, fordi just den Umstændighed, at Choleraen ikke er i Nærheden, gjør, at man tør vente, at Rigsdagen vil være mere tilbøjelig til at gaae ind paa Loven, end den vilde være, dersom man kunde frygte et Besøg af Choleraen. Jeg anseer det ikke for heldigt at skulle vedtage saa vigtige Bestemmelser paa en Tid, da Frygten for Cholera synes at være dæmpet hos de Allerfleste. Jeg seer hellere, at den lovgivende Magt vedtog saadanne Bestemmelser, efterat den, som vore Naboer, af egen Erfaring havde gjort nærmere Bekendtskab med en Sygdom, der skal være saa frygtelig som Choleraen, da man saa med større Sikkerhed og Grundighed vilde kunne bedømme de herhenhørende Forhold. Jovrigt har man jo havt nogen Leilighed til at see, hvorledes Choleraen har raslet i Naboriget, og, naar man taler med svenske Embedsmænd eller Borgere, som have lært Sygdommen at kjende,

skildre de den Alle som den rædsomste Landeplage, som en Landeplage, der opfordrer til de alvorligste Foranstaltninger, som de ikke vilde tage i Betænkning at gaae ind paa, naar de kunne bidrage til at holde Sygdommen fjernet. De fremhæve det store Antal Mennesker, der borttrives derved, og den Mængde Børn, som blive faders- og moderløse og falde vedkommende Commune til Forsørgelse.

Jeg kan efter alt det Anførte og efter min hele Opfatning af Sagen ikke paatage mig det Ansvar at stemme for nærværende Lov. Min Stilling som Dvarantaine-Embedsmand i henved 20 Aar har gjort, at jeg har havt Leilighed til at tænke over disse Forhold og at blive mere bekendt dermed, og det er denne Stilling, der har gjort det til en uafviselig Pligt for mig at udtale mig for Thinget overensstemmende med min Overbeviisning. De Mænd, med hvem jeg i en lang Arrække har samvirket i Helsingør, dele min Anskuelse om Lovforslaget, men have ikke havt Leilighed til at udtale sig offentlig, og jeg tvivler ikke om, at mange andre ved Dvarantainen ansatte Embedsmænd vilde tiltræde disse Anskuelser, hvis de bleve hørte.

Rettelser.

Mr. 157	Sp. 2466	L. 5 f. n.	„Mil“ læs „Tiner“.
—	—	L. 4 f. n.	„Roestilde“ læs „Korsør“.
— 160	— 2506	L. 13 f. o.	„at de ikke ere store“ læs „at Nyttten ikke er stor“.
—	—	L. 12 f. n.	Punktum forandres til Comma og der tilføies: „men det er dog vist, at man senere har glædet sig ved dem“.
— 162	— 2549	L. 8 og 9 f. o.	„have ikke“ læs „have“.
—	—	L. 9 f. o.	„de det“ læs „de ikke det“.
— 163	— 2559	L. 17 f. o.	„§ 8“ læs „§ 9“.
—	—	L. 18 f. o.	„§ 7“ læs „§“.